బాధ తగ్గటం లేదు అని ఒకరు భగవాన్‌తో చెపుతున్నారు. ఆ బాధ నీది కాదురా, భగవంతుడిది అన్నారు. ఈ బాధ నాది కాదు, భగవంతుడిది అనుకో నీకు వెంటనే సమస్య పరిష్కారం అయిపోతుంది అని చెప్పారు. భగవంతుడు తన శరీరంకంటే భక్తుడి శరీరాన్ని బాగా చేసుకొంటాడు, వాడే భగవంతుడు. నాకు బాధ అంటున్నావు, అసలు నువ్వు అంటూ ఉన్నావా? అసలు నువ్వే లేవు ఇంక నీకు బాధ ఏమిటి? ఈ మాట మీకు జీర్ణం అవ్వాలి. మనం శ్రవణం చేస్తున్నాము గాని మనకు ఆమాట జీర్ణం అవ్వాలి, మన అవగాహనకు అందాలి అప్పుడు దాని వైభవం మనకు తెలుస్తుంది, ఆశబ్దం యొక్క విలువ, దాని బరువు మనకు తెలుస్తాయి. శబ్దం పరమేశ్వరుడు, అర్థం పార్వతీదేవి, పార్వతీ పరమేశ్వరులను మనం సమానంగా ప్రేమించాలి, బేధం పెట్టుకోకూడదు. మనం ఏదైతే అవునో దానిని విడిచిపెట్టి మనస్సు విషయాలను చింతిస్తూ ఉంటే మనకు తగినంత వైరాగ్యం లేదు అని మనలను మనం అంచనా వేసుకోవాలి. జ్ఞానసముపార్జనకు వైరాగ్యం, అభ్యాసం ఇవి రెండూ ముఖ్యం. మీరు పాయసం నోట్లో పోసుకున్నప్పుడు పాయసాన్ని ఎలా ఎంజాయ్ చేస్తున్నారో అలా ఈ మాటలను ఎంజాయ్ చెయ్యాలి. మీరు ఎంజాయ్ చేయకుండా ఇతరులకు చెప్పినా ప్రయోజనం లేదు. జీవన్ముక్తుడు అంటే వాడికి భూతకాలం స్మృతి ఉండదు, భవిష్యత్ గురించి గాలి మేడలు కట్టటం అసలే ఉండదు, వర్తమాన కాలంలో భోగం వచ్చినా, రాకపోయినా అసలు వాటి మీద ధ్యాసే ఉండదు వాడు జీవన్ముక్తుడు. ఈ దేహం చనిపోయినప్పుడు మనస్సు కూడా చనిపోతే బాగుండును కాని మనస్సు చావటం లేదు, పునర్జన్మ వస్తోంది ఈ గోల ఏమిటి అని ఒకరు భగవాన్‌ను అడుగుతున్నారు. ఈ శరీరం మరణించేలోపు నీ మనస్సు తనస్వస్థలం అయిన హృదయంలో స్థిరపడితే ఇంక నీకు పునర్జన్మతో పనిలేదు. మనస్సులో వికారాలు ఉన్నంతసేపు దానికి ట్రైనింగ్ కావాలి. ట్రైనింగ్ పొందటం కోసమే ఈ శరీరం భూమిమీదకు వచ్చింది. వచ్చిన పని పూర్తి అయిపోతే ఇంక రాకపోకలతో పనిలేదు. వచ్చిన పని పూర్తి అవ్వకపోతే మరల శరీరాలు ధరించాలి. జీవితం అంటే అన్నంతినటం, బట్టలు కట్టటం అని అనుకొంటే పరమార్థం అందదు. అమృతత్వాన్ని అనుభవంలోనికి తెచ్చుకోవటానికి మనం ఈ భూమి మీదకు వచ్చాము. వచ్చిన పనిని పూర్తిచేసుకోవటానికి ప్రయత్నం చేయాలి. ఎవరైనా మంచి మాటలు చెపితే వినవచ్చు కాని నీ మనస్సు యొక్క స్వతంత్రతను పోగొట్టుకోవద్దు, బానిసగా ఉండవద్దు. స్వతంత్రతను పోగొట్టుకొంటే సత్యాన్వేషణబుద్ధి తగ్గిపోతుంది.

3A

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 12-3-03, జిన్నూరు

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

అహంవృత్తి లేకుండా జీవించటమే తపస్సు. మనం తినే ఆహారం విషయంలో జాగ్రత్తగా ఉండాలి. మనం తినే ఆహారమే మనస్సు క్రింద మారుతుంది. తినే ఆహారం విషయంలో జాగ్రత్తగా ఉంటే మన మనస్సు స్వాధీనంలో ఉంటుంది. సాధనకు శారీరక ఆరోగ్యం, మానసిక ఆరోగ్యం అవసరం. మనకు కారు ఉంటే అవసరమైనప్పుడు ఉపయోగించుకొంటాము అంతేగాని ఆకారు మనం కాదు. ఎక్కడికైనా వెళ్ళటానికి కారును ఎలాగ ఉపయోగించుకొంటావో, నీలోపల ఉన్న ఆనందాన్ని అందుకోవటానికి నీ దేహాన్ని అలాగ ఉపయోగించుకో. కాని దేహమే మీరు అని కూర్చుంటే చివరకు చీకటి లోకాలు మిగులుతాయి. మనం పూజలుచేసినా, జపంచేసినా, ధ్యానం చేసినా వాటి ద్వారా మనం స్వచ్ఛత, సమర్థత, ఏకాగ్రత సంపాదించుకోవాలి. మన మనస్సును స్వచ్ఛంచేసుకోవాలి. మనం ఏపని చేసినా సమగ్రంగా చేయాలి. ధ్యానం వలన మనకు ఏకాగ్రత రావాలి. ఏకాగ్రత లేనివాడు జీవితంలో ఏదీసాధించలేడు. ఉన్నది ఈశ్వరుడు ఒక్కడే. రమణమహర్షి ద్వారా అనుగ్రహం వచ్చినా, రాముడి ద్వారా అనుగ్రహం వచ్చినా, రామకృష్ణుడిద్వారా అనుగ్రహం వచ్చినా ఈసృష్టికి అంతకు యజమాని ఎవరో అక్కడ నుండే అది వస్తోంది. మీకు దుఃఖ కారణం బయటలేదు, మీలోపల అహంభావన రూపంలో ఉంది. అహంభావన అంటే కోపంకాదు. అహంభావనకు ఇష్టం, అయిష్టం, కోరిక, కోపం వస్తుంది. అసత్యాన్ని మీరు సత్యం అనుకొన్నంతకాలం మిమ్మల్ని దుఃఖం విడిచిపెట్టదు. ఆత్మజ్ఞానసముపార్జనకు విచారణమార్గం, కర్మమార్గం, భక్తి మార్గం ఇలా అన్ని మార్గాలు మంచివే అయితే నీవు ఏమార్గాన్ని అనుసరిస్తున్నావో ఆ మార్గంలో త్రికరణశుద్ధిగా నడవాలి. మనం అసలు శరీరరహితులం, లోకరహితులం, మనోరహితులం మీరు నోటితో చెప్పే ఈ మాట ఏ జన్మలో అయితే మీకు అనుభవంలోనికి వస్తుందో అప్పుడు పునర్జన్మలు అనే జబ్బులో నుండి విడుదల పొందుతారు. రోడ్డుమీద ఉన్న మురికి కంటే ఎక్కువ మురికి మన మనస్సులో ఉంది. మనం రోడ్డుమీద ఉన్న మురికి గురించి ఆలోచిస్తాము కాని మన మనస్సులో ఉన్న మురికిని చూసుకోము. మనం ఏదైతే నేను నేను అంటున్నామో అదే మొదటి తలంపు. ఆతలంపుకు ఇతర తలంపులు వస్తున్నాయి. ఏది మొదటి తలంపు, దానికి వచ్చే ఇతర తలంపులు ఏమిటి అని వాటిని విడదీయటం ముందు నేర్చుకోవాలి. మూలతలంపుకు ఇతరతలంపులకు తేడా తెలుస్తోంది అనుకోండి, మూలతలంపుకు వచ్చే ఇతర తలంపులు తగ్గిపోతున్నాయి అనుకోండి అప్పుడు మూలతలంపు అది ఎక్కడ నుండి ఉదయించివస్తోందో అక్కడకు జరగటం మొదలుపెడుతుంది. మూలతలంపు దాని మూలమైన హృదయంలోనికి వెళ్ళి,

అక్కడ స్థిరంగా ఉంటే అది నశిస్తుంది, నీకు సత్యసాక్షాత్కారం అవుతుంది. డాక్టరు సర్జరీ చేసి ఒకనరం కోయాలనుకొన్నప్పుడు ఆనరం దగ్గరకు వెళ్ళేవరకు మిగతానరాలన్నీ తప్పించుకొంటూ వెళతాడు ఆనరం తప్ప ఇంకోనరం కోసివేస్తే దేహానికి అనారోగ్యం, చివరకు వాడి బాధ మామూలుగానే ఉంటుంది. అలాగే ఇది కూడా ఒక సర్జరీ దేహంతో తాదాప్యం పొందే మొదటి తలంపుకు, ఇతర తలంపులకు ఉన్న బేధం మీకు తెలియాలి, అది మీకు అవగాహన అవ్వాలి. అప్పుడు ఆమొదటితలంపును నాశనం చేయటానికి ప్రయత్నం చేయవచ్చు. మొదటితలంపు ఉంటే నీకు అంతా ఉంది, అది లేకపోతే ఏమీలేదు. శరణాగతి పొందినవాడు అన్నీ ఈశ్వరసంకల్పం ప్రకారం జరుగుతున్నాయి అనుకొంటాడు. శరణాగతి పొందినవాడికి మూలతలంపు అనే దుంప తొందరగా ఎండిపోయి రాలిపోతుంది. ఆ దుంప ఎండిపోవటానికి సిద్ధంగానే ఉంది కాని మనం ఎండిపోనివ్వకుండా నీళ్ళుపోసి దానిని పోషిస్తున్నాము, ఏవోలేనిపోని తలంపులు పెట్టుకొని దానికి నీళ్ళుపోస్తూ ఉంటే అది ఎలా ఎండిపోతుంది. ఆదుంప ఎండిపోయి రాలిపోతే నీకు దుఃఖంలేదు, దుఃఖంకారణం లేనప్పుడు నీకు పునర్జన్మలేదు, మీరు మంచిపనులు చేస్తూఉంటే బయట అందరూ మెచ్చుకోవచ్చు, మీకు పల్లకీ మోత ఉండవచ్చు మీరు మంచిపనులు చేసి లోపల మనస్సును పెంచుకొంటూ ఉంటే చివరకు అజ్ఞానం పెరుగుతుంది. లోపలకుళ్ళిపోతూ ఉంటారు, అది మీకు తెలియదు. జ్ఞానం పట్ల మనకు కాంక్ష ఉంటే మనకు గురువు దొరుకుతాడు, భగవంతుడు మనకు పరిస్థితులు అనుకూలంచేస్తాడు. మీకు పూర్వపుణ్యం లేకపోతే, ఈశ్వరానుగ్రహం లేకపోతే మీరు ఈశ్రవణం కూడా చేయలేరు. బ్రాహ్మీస్థితిని పొందేవరకు ప్రతీమానవుడు ఏజన్మలో ఉన్నాసరే కాలానికి, కామానికి లోబడతాడు. బ్రాహ్మీస్థితిని పొందినవాడు మాత్రమే కాలంలోనుండి, కోరికలనుండి విడుదల పొందుతాడు. నేను కృషి చేసుకొంటాను అని భగవాన్‌తో అంటే కృషిఅవసరమే, నీదేహప్రారబ్ధంలో ఏపని ఉంటే ఆపని నిర్మలంగా నిశ్చలంగా చేసుకొంటూ వెళ్ళు, అలావెడితే నీకు తెలియకుండా మూలతలంపు దాని మూలంలోనికి జారిగిపోతుంది. మూలతలంపు లోపలకు వెడుతూ ఉంటే కోరికలు, వాసనలు తగ్గిపోతాయి. మూలతలంపు లోపలకు వెళ్ళటంలేదు అనుకో కోరికలు, వాసనలు ముసిరేస్తాయి. మీ సాధన ఎక్కడ గురిపెట్టాలి అంటే మీరు పూజచేసినా, జపంచేసినా, ధ్యానం చేసినా ఏసాధన చేస్తూ ఉన్నా దానివలన మూలతలంపు ఎంతవరకు పల్చబడుతోంది, అది ఎంతవరకు దాని మూలంలోనికి ఉపసంహరింపబడుతోంది అనేదాని మీద మీసాధన గురిపెట్టండి. మూలతలంపుకు లోచూపు కలిగినప్పుడు దానిని పట్టుకొని ఉన్న తలంపులు అన్నీ పోతాయి. మూలతలంపు దాని మూలంలో ఎప్పుడైతే లయమయిందో అప్పుడు సాధకుడికి తెలుసుకోవటానికి అంటూ ఇంక ఏమీమిగలదు, అంతాతానే. నీవు చేసేసాధన చిత్తశుద్ధితో చేయాలి. నాదినశిస్తే చిత్తశుద్ధి వస్తుంది, నేను నశిస్తే జ్ఞానం

కలుగుతుంది. అనుకొనేది జీవసంకల్పం, జరిగేది సత్యసంకల్పం. నీ ప్రారబ్ధంలో ఉన్నది నీకోరిక లేకుండా వస్తుంది, నాప్రారబ్ధంలో లేనిది నీవు ఎంత ప్రయత్నం చేసినా రాదు ఇది నీకు అర్ధం అవ్వాలంటే ఈశ్వర సంకల్పంమీద నీకు గౌరవం ఉండాలి, భగవంతుడి మీద సజీవమైన విశ్వాసం ఉండాలి. మీరు జపం, ధ్యానం చేసేటప్పుడు ఈనేను అనే తలంపు ఒకోసారి అణిగి ఉంటుంది అంతమాత్రంచేత అది నశించింది అని మీరు అనుకోవద్దు అది ఎప్పడైతే ఉదయించిందో నువ్వు ఎవరు అని దానిని ప్రశ్నించవలసిందే, అజాగ్రత్త పనికి రాదు. ఈనేను అనే తలంపు ఎప్పడు, ఎక్కడ, ఏక్షణంలో ఉదయిస్తూఉంటే అక్కడ దానిని తొలగించుకోవటానికి ప్రయత్నంచేసి విచారణామార్గంలో దానిని తొలగించుకోవలసిందే. నేను ఉదయించిన వెంటనే దానిని ప్రశ్నించుకోండి, అలా ప్రశ్నించటం మానివేస్తే లేనిపోని తలంపులను తీసుకొనివస్తుంది. వేటగాడు జంతువును ఏవిధంగా వెంటాడి వేటాడుతాడో అలాగ మీరు మూలతలంపును వెంటాడి వేటాడండి, అదేనిజమైనవిచారణ. మూలతలంపు దాని మూలంలోనికి వెళ్ళేవరకు విచారణ విడిచిపెట్టవద్దు. అది పూర్తిగా నశించాలి, కొంచం శేషం ఉన్నా పునర్జన్మను తీసుకొని వస్తుంది. మూలతలంపు వేరుతోసహా నశించాలి అప్పటి వరకు దానిని నమ్మటానికి వీలులేదు.

భగవంతుడు చెప్పిన ఒక్కవాక్యం ప్రోపర్‌గా అర్ధంచేసుకొంటే 10సం॥లు ధ్యానం చేస్తే మీకు ఎంతఫలితం వస్తుందో ఆకరెక్టు అవగాహనవలన అంత ఫలితం వస్తుంది. దుఃఖం, భయం, కోపం వస్తే రానివ్వండి. ఇవన్నీ ఎవరికి వస్తున్నాయి? మూలతలంపుకే వస్తున్నాయి, దానిని విచారణ చేయండి, తల్లిబిడ్డలను ఎలా చూసుకొంటుందో అలాగ గురువు మీకు చాలా క్లోజ్‌గా ఉంటాడు. మీరు పుణ్యలోకాలకు వెళతారా అని చూడడు. మీ అహంభావన ఎప్పడు లేస్తోందో చూసి సరిగ్గా అహంభావన మీద మొట్టికాయ మొట్టటానికి చూస్తాడు. గురువు మీ జబ్బును చూడడు, జబ్బుకు కారణాన్ని చూసి ఆకారణం మీద ఒక మొట్టికాయ వేస్తాడు, వాడు గురువు. గురువు మనలోపలఉన్నాడు, ఆయనను అనుభవంలోనికి తెచ్చుకోవటానికి మనకు ఏది అడ్డువస్తోందో మనకు తెలియకపోయినా గురువుకు తెలుస్తూ ఉంటుంది. ఆయన స్వరూపాన్ని మనం పొందేవరకు గురువు మనలను విడిచి పెట్టడు. ఈ దేహంచనిపోయి మనం ఇంకోజన్మలోనికి వెళ్ళినా, మనకు జ్ఞానం కలిగే వరకు గురువు మనలను విడిచిపెట్టడు. సాధనలో సక్సెస్ అవ్వాలంటే చిత్తశుద్ధి, ఏకాగ్రత ముఖ్యం. మీరు చేసే సాధనల వలన మనస్సు పల్చబడుతోందా, లేదా అని చూసుకోండి. మీరు ధ్యానం చేసి నేను ధ్యానం చేస్తున్నాను అని పదిసార్లు అనుకోవటం వలన మనస్సు చిక్కబడుతుంది. అటువంటి సాధనలు ఎందుకు అంటున్నారు భగవాన్. మీరు సాధన చేసి ఏది తొలగించుకోవాలి అనుకొంటున్నారో, అది ఎంతవరకు

తొలగింపబడుతోందో మీరు చూసుకోవాలి, అది సాధన రహస్యం. మీరు చేసే సాధన ఎవరో మెచ్చుకొంటారు అని చేస్తే సాధనాఫలితంరాదు. మీరు చేసేసాధన ఏకాగ్రతతో చేయాలి, చిత్తశుద్ధితో చేయాలి, సత్వగుణంతో చేయాలి, నిర్మలమైన మనస్సుతో చేయాలి లేకపోతే మీరు గమ్యాన్ని చేరుకోలేరు. నీ దేహానికి రోగం ఉన్నంతకాలం ఔషదం వాడాలి అలాగే నీకు తలంపులు ఉన్నంతకాలం, కోరికలు ఉన్నంతకాలం, నీలో అజ్ఞానం ఉన్నంతకాలం నేను ఎవడను అనే ప్రశ్నను విడిచిపెట్టవద్దు.

మీ హృదయంలో సత్యం ఉంది మీరు అన్నిశక్తులు ఉపయోగించి మూలతలంపును దాని మూలంలో ఉంచితే అదినశిస్తుంది, సత్యం నీకు తెలియబడుతుంది అని మీరు చెపుతున్నారు. ఇది ఇంటిదగ్గర ఉండి చేసుకోవచ్చా లేకపోతే కాశీగాని, రామేశ్వరం గాని వెళ్లమంటారా అని భగవాన్‌ను అడుగుతున్నారు. ఇంటిదగ్గర పని విడిచిపెట్టి ఎక్కడికైనా వెళ్ళిపోతేజ్ఞానం రాదు, అజ్ఞానం పెరుగుతుంది. పని విడిచిపెట్టటం వలన సాధన ఏమీ పెరగదు. నేను అనే తలంపును తీసి ఒక ప్రక్కన పెట్టి మీరు పనిచేయాలి.. ఏది చేసినా అది భగవంతుడి పని క్రింద చెయ్యాలి. బంధువులు, స్నేహితులు, విరోధులు దేహప్రారబ్దాన్ని బట్టి సిద్దమవుతారు, దానికి చైతన్యానికి ఏమీ సంబంధంలేదు. ఆ మూలతలంపు ఎంత నిజమో బంధువులు, స్నేహితులు, విరోధులు, పరిసరాలు, నీచేతచూడబడే ప్రపంచంకూడా అంతే నిజం. మూలతలంపు లేనిదానిని ఉన్నదానివలె అనిపింపజేస్తుంది. మూలతలంపు ఉన్నంతకాలం నీకు దృశ్యం ఉంటుంది, దృశ్యం ఉన్నంతకాలం నీకు దుఃఖం ఉంటుంది. మనస్సనశించినవాడికి దృశ్యంలేదు, అంతాతానే. మూలతలంపు ఉన్నవాడికి చూచేవాడువేరు చూడబడేది వేరు, ఆలోచించేవాడు వేరు ఆలోచించబడేది వేరు ఈ ఆలోచించేవాడే అసలు నేరస్తుడని మనకు అర్థం కావటంలేదు. ఇంటిదగ్గర ఉండిసాధన చేసుకోవచ్చు అని భగవాన్ చెపితే మీరు అయితే ఇంటిదగ్గరనుండి అరుణాచలం పారిపోయివచ్చేసారు, నన్ను ఇంటిదగ్గరే ఉండమంటున్నారు అని అతను భగవాన్‌ను అడుగుతున్నాడు. నువ్వు అడిగావు కాబట్టి చెపుతున్నాను నేను మధురాయి నుండి అరుణాచలం వచ్చేటప్పడు ఎవరి సలహాఅడిగిరాలేదు. అరుణాచలం వచ్చి నేను కొత్తగా పొందింది ఏమీలేదు, నేను పొందినది ఏదో మధురాయిలోనే పొందాను, అరుణాచలం రావటం అనేది నాదేహప్రారబ్దం, దానికి జ్ఞానానికి ఏమీ సంబంధంలేదు అని చెప్పారు. మనం ఇంట్లో ఉన్నా, అరుణాచలంలో ఉన్నా, ఎక్కడఉన్నా ఇబ్బంది లేదు, నీమనస్సు హృదయంలోనికి వెళుతోందా, లేదా అది చూసుకో, నీ శరీరం ఎక్కడఉంది అనేది ముఖ్యం కాదు, పొందవలసింది నీవు పొందుతున్నావో లేదో చూసుకో. మనస్సును అరుణాచలం మీద పెట్టి నీచేతిని పనిమీద పెట్టు దాని వలన ఇబ్బందిలేదు. నీ మనస్సు గిరిని ధ్యానం

చేస్తూఉంటే చెయ్యిపనిమీద ఉన్నా ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధి ఆగిపోదు. నీ మనస్సు నిర్మలంగా ఉంటే, నీ మనస్సు అరుణాచలాన్ని చింతిస్తూ ఉంటే ఇంటిదగ్గర పని పూర్వంకంటే ఇప్పడు బాగా చేస్తావు. దేహప్రారబ్దాన్ని బట్టి మీదేహం ఎక్కడ ఉండవలసివస్తే అక్కడ ఉంటుంది, దేహాన్ని ప్రారబ్దానికి వదిలెయ్యి, నీమనస్సు ఎలాఉంది, అది పల్చబడుతోందా లేదా, సాధనపేరు చెప్పి మనస్సులోఉన్న దుమ్మును దులుపుకొంటున్నారా లేదా, మనస్సు హృదయాభిముఖంగా ప్రయాణం చేస్తోందా లేదా అది చూసుకోండి. మీరు చెప్పినట్లుగా ఇంటదగ్గర ఉండి సాధన చేసుకొంటాను అప్పడు ఏమి జరుగుతుంది అని అడుగుతున్నాడు. దానికి భగవాన్ ఏమి చెపుతున్నారు అంటే అప్పడు నీ ఇంట్లో వారి పట్ల నీభావం మారిపోతుంది. వారిని నీ స్వంతమనుషులుగా చూడవు, భగవంతుడు పంపిన మనుషులుగా చూస్తావు, నీ సాధనాబలంవలన మూలతలంపు అణిగిపోతుంది. అప్పడు బంధువులపట్ల, విరోధుల పట్ల, నీస్నేహితులపట్ల, సంఘటనల పట్ల నీదృక్పదమే మారిపోతుంది. ఎప్పడైతే నీ దృక్పదం మారిపోయిందో నీకు ప్రత్యక్షంగా వచ్చే లాభంఏమిటి అంటే నీ మనస్సుమీద వత్తిడి తగ్గిపోతుంది. వత్తిడి తగ్గిపోతూఉంటే మనస్సు బాహ్యముఖానికి వెళ్ళటానికి బదులు లోపలకు వెళ్ళటం ప్రారంభిస్తుంది. మనస్సుకు బయట చూపుతగ్గిపోతుంది, లోచూపు పెరుగుతుంది. గడ్డిపరకను మన చేతిలో మోస్తూ ఉంటే ఎంత తేలికగా ఉంటుందో అంతతేలికగా, సహజంగా, నేనుపనిచేస్తున్నాను అనేతలంపు లేకుండా పనిజరిగిపోతుంది. హృదయగుహలో నీమనస్సును నిలబెట్టి ఉంచటం వలన మనస్సు నెమ్మదిగా సన్నగిల్లి అది నశిస్తుంది, అప్పడు హృదయంలోఉన్న సత్యం నీకు స్వరూపంగ వ్యక్తమవుతుంది. భగవంతుడు తనకంటే భక్తుడిని జాగ్రత్తగా చూసుకొంటాడు వివేకానందుడికి ఎవరో ఫస్టుక్లాసుటికెట్ కొని ఇచ్చారు, అందులో ప్రయాణం చేస్తున్నాడు. ఆయన జేబులో డబ్బులులేవు అందులో ప్రయాణం చేస్తున్నతోటి ప్రయాణికుడు ఇంటిదగ్గర నుండి తెచ్చుకున్న భోజనం తింటూ ఈసన్యాసులకు ఏమీ ఉండదు, అలా చూస్తూఉండవలసిందే, మనం సంపాదించుకొన్నాము టైముకు కావలసింది తింటున్నాము అంటున్నాడు. వివేకానందుడు ఆమాటలు పట్టించుకోలేదు. ఆమాటకు ఈశ్వరుడికి బాధ కలిగింది. రైలు తరువాత స్టేషనుకు వస్తోందిఅనగా భగవంతుడు ఒకభక్తుడికి స్వప్నంలో కనిపించి వివేకానందస్వామిని చూపించి ఆయన ఫలానా ట్రైనులో వస్తున్నాడు ఆహారం నీఇంట్లో ఏది రెడిగా ఉంటే అది తీసుకొని వెళ్ళు అని చెప్పాడు అతను అన్నీ పట్టుకొని వెళ్ళి స్వామిజీకి ఇచ్చాడు. ఇవి అన్నీ ఏమిటి అని స్వామీజీ అడిగితే ఈశ్వరుడు నాకు స్వప్నంలో కనబడి చెప్పాడు వెంటనే పరుగుపెట్టుకొని తెచ్చాను అని భక్తుడు చెప్పాడు ఆక్షేపించిన వాడు ఇవిఅన్నీ చూస్తున్నాడు, వాడికి బుద్ధిరావటానికి ఇదిఈశ్వరుడు చేసిన పని. ఒక భక్తుడికి జరిగిన అగౌరవం, బాధ తనక్రింద తీసుకొన్నాడు, వాడు భగవంతుడు.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు

25-4-03	శుక్రవారం పోడూరు
28-04-03	సోమవారం భగవాన్ శ్రీరమణుని ఆరాధన శ్రీరమణ క్షేత్రం, జిన్నూరు.
01-05-03 నుండి 04-05-03 వరకు హైదరాబాదు	
5-5-03 నుండి 2-06-03 వరకు క్యాంపు	

"విషాద స్పర్శలేకుండా వెలుగు రేఖలు విచ్చుకోవు"

మనం నిద్రనుండి మేలుకొన్న తక్షణం అహంకారంతో తాదాప్యంపొంది సుఖదుఃఖాల్లో కలసిపోతాము. మనకు శరీరం వచ్చాక ఏదో ఒకటి జరగకుండా ఎలా ఉంటుంది? అలాజరిగిన దాన్ని గురించి పొంగిపోయానా లేదా కృంగిపోయినా ఆసమస్యపరిష్కారం కాదు. దుఃఖం వస్తే దానిలో ఏదోనిగూడరహస్యం ఉంది. ఇది నా ఆత్మవికాసానికి వినియోగపడేలా భగవంతుడు యిచ్చిన అవకాశమే అనే అవగాహనతో మన మానసికస్వభావం మారాలి. మనం విషయ సుఖాలను అనుభవిస్తూ అదే సమయంలో పరమసత్యాన్ని గ్రహించలేము. సుఖ-దుఃఖాలు అనుభవంతోనే శీలం నిర్మిత మౌతుంది. అధర్మపరమైన క్రియలు సలుపుట వల్ల అవి నెరవేరినా, నెరవేరకపోయినా పగ-ప్రతీకారం-భయం-అపకీర్తిసంప్రాప్తమై విషాదంలో మానవుడు కూరుకు పోతాడు. పిడతచెయ్యటానికి పైన కొట్టేదెబ్బలే ఈ భాదలు, మన విధికి మనమే కర్తలం అన్న వివేకం కడసారి జన్మల్లో గాని ధృడపడదు - తదుపరి కొత్త కర్మలను కొనితెచ్చుకోరు. సుఖాలలో దుఃఖందాగి ఉంటుంది, దుఃఖాల్లో సుఖందాగి ఉంది. జీవిత సంఘటనల్లో మనం పాఠాలు నేర్చుకోవాలి. హంసతూలికాతల్పంపై కూర్చుని దుఃఖం అంటే ఏమిటో తెలియని వానికి సత్యం ఎన్నటికీ తెలియబడదు. పూర్వజన్మ పుణ్యసంస్కారం ఉన్న వివేకికి యితరుల కష్టాలకు, అవస్తలకు మూలకారణం ఏదో ఉంటుంది అని గ్రహించి తనకు ఆ అవస్త రాకూడదని సత్యమార్గంలో పయనిస్తాడు. బుద్ధుని జీవితంలో నడుంవంగిపోయిన ముసలి వాడిని-రోగిని - శవాన్ని-సన్యాసిని చూచి జనన, మరణాలలో దాగిఉన్న దుఃఖాన్ని గ్రహించి స్వయంకృషితో జ్ఞాని అయ్యారు, కాని మూర్ఖునికి దెబ్బమీద దెబ్బ తగిలితే గాని సత్యాన్వేషణ లోనికి రాలేడు. చాకలి బట్టలను రాతిమీద బాదటం కసివల్ల కాదు మురికి పోవటానికే. అలాగే ఏదైనా కష్టం - నష్టం కలిగితే ఆయనదయే అనే విశ్వాసంతో సంతోషంగా జీవించాలి. లేదా కష్టాలు-నష్టాలు ఈ దృశ్యప్రపంచం అంతా మనోకల్పితమే, అసత్యమే, ఆత్మఒక్కటే సత్యం అది నేనే, నాకు ఇవి ఏమీ అంటుకోవు అన్న వివేకవంతమైన బుద్ధిమంతుడు విషయవలయంలోంచి తప్పకోగలడు. శ్రీనాన్న గారు అంటారు" మీ మనస్సు అంతర్ముఖం అవ్వటానికి బాధ ఉపయోగపడుతుంది. ఇవి కూడా పునాది రాళ్ళే కష్టం అంటే ఏమిటో తెలియని వానికి నిజమైన ఆనందం అనుభవానికి రాదు మీకు సంభవించే కష్టాలు ఓర్చుకొంటే మీ కన్నీళ్ళు ఆనందబాష్పాలుగా మారిపోతాయి" అన్నారు. ఆరోజుకోసం ఆశావాదంతో ఆనందంగా జీవిద్దాము.

సాగిరాజు రామకృష్ణంరాజు అర్థవరం

20-04-2003

గ్రంధావిష్కరణ : ఉపమన్యుప్రోక్త శ్రీశివభక్తవిలాసంను ది. 30-3-03 ఆదివారం పాల్గుణ మాస శివరాత్రి మ॥గం॥ 2-00 లకు డి.యన్.ఆర్. కాలేజ్‌లో రామకృష్ణ సభాభవనం నందు శ్రీ నాన్నగారి అధ్యక్షతన శ్రీ రమణాశ్రమ ప్రెసిడెంట్ శ్రీ సుందరరమణన్ గారు ఆవిష్కరించినారు. ఈ ఆవిష్కరణ మహోత్సవమునకు కెనడాలోని అరుణాశ్రమ ప్రెసిడెంట్ శ్రీ డెన్నీస్ హోర్టెల్ గారు మరియు ఋషిపీఠం ఆశ్రమ అధిపతి శ్రీ సామవేదం షణ్ముఖశర్మగారు విచ్చేసినారు. అనంతరం గ్రంధకర్త శ్రీ డా॥ గోనెళ్ళ సీతారామలింగేశ్వరరావుగారు, శ్రీ నాన్నగారు, శర్మగారు, సుందరరమణన్‌గారు, గ్రంధ ప్రాముఖ్యతగూర్చి ఉపన్యసించినారు.

ది. 13-4-2003న భీమవరం పట్టణంలోని డి.యన్.ఆర్. కాలేజ్ రామకృష్ణ సభాభవనము నందు కీ॥శే శ్రీ ఉద్దరాజు ఆనందరాజు గారి 24వ వర్ధంతి సభ జరిగింది. ఈ సభకు సద్గురు శ్రీ నాన్నగారు అధ్యక్షత వహించారు. ఈ సభకు చీఫ్ కమీషనర్ ఆఫ్ ఇన్‌కమ్ టాక్సు, హైదరాబాదు శ్రీ రాయసం వెంట్రామయ్య గారు, డిప్యూటీ కమీషనర్ సేల్స్‌టాక్స్ శ్రీ హర్షవర్ధన్ గారు, శ్రీ కనుమూరి బాపిరాజు గారు మరియు భీమరం ప్రముఖులు విచ్చేసినారు. ఈ సభలో ఆనందజీవనులు అనే పుస్తకాన్ని శ్రీ రాయసం వెంకట్రామయ్యగారు ఆవిష్కరించినారు.

రమణ భాస్కర